

GEBED

God, barmhartige Vader, U hebt uw dienaar bisschop Alvaro de genade verleend om een voorbeeldige herder te zijn in dienst van de Kerk en een trouwe zoon en opvolger van de heilige Jozefmaria, stichter van het Opus Dei. Geef dat ook ik trouw beantwoord aan de eisen van mijn roeping als christen en dat ik van alle ogenblikken en omstandigheden van mijn leven gebruik weet te maken om U te beminnen en het Koninkrijk van Jezus Christus te dienen. Gewaardig U uw dienaar Alvaro te verheerlijken en verleen mij op zijn voorspraak de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eer aan de Vader.

In overeenstemming met de decreten van paus Urbanus VIII verklaren wij dat dit gebed niet beoogt vooruit te lopen op de uitspraak van het kerkelijk gezag. Het gebed is ook niet bestemd voor gebruik tijdens openbare erediensten.

Dit Informatiebulletin wordt gratis verspreid. Wie aan de verspreiding ervan zou willen bijdragen, kan een gift overmaken op: bankrekening 37 40 023 ten name van Hulpfonds Bureau heiligverklaringen - Opus Dei, Amsterdam.

Wij zijn onze lezers en lezeressen erkentelijk wanneer zij ons namen en adressen opgeven van mensen die het ook op prijs stellen dit Informatiebulletin te ontvangen.

Imprimatur:

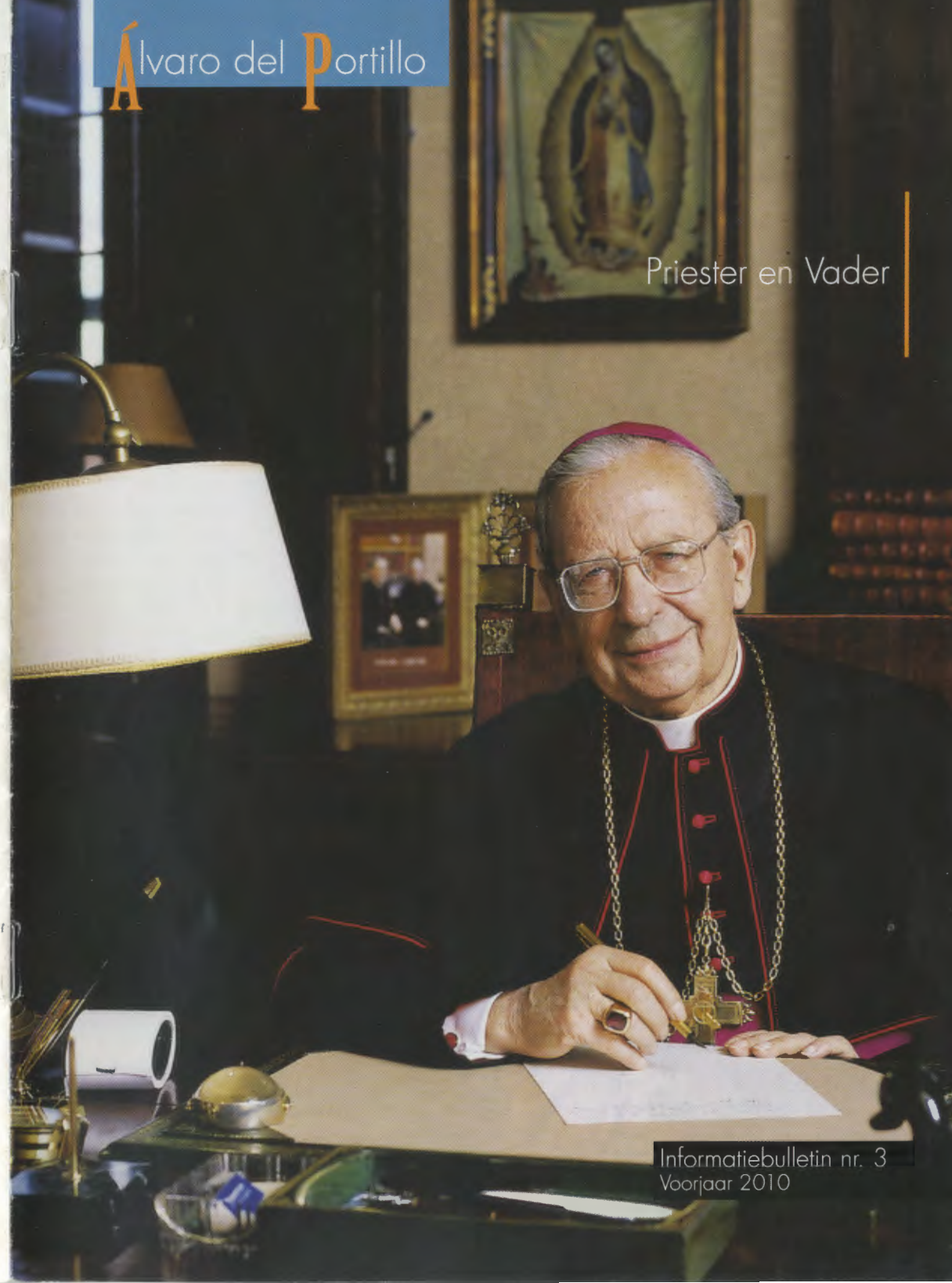
Mgr. Javier Echevarría,
prelaat van het Opus Dei

Prelatuur van het Opus Dei -
Informatiebulletin
Alvaro del Portillo
Jan Luijkenstraat 52
1071 CS Amsterdam
info@opusdei.nl

ISSN: 1567-5556

Alvaro del Portillo

Priester en Vader

Informatiebulletin nr. 3
Voorjaar 2010

Het derde informatiebulletin van de dienaar Gods Álvaro del Portillo verschijnt in ons land tijdens het 'Jaar van de priester', door paus Benedictus XVI uitgeroepen voor de hele Kerk. In zijn homilie van 13 juni 2004 zei paus Johannes Paulus II: "Christus, levend brood uit de hemel neergedaald, is de enige die de honger kan stillen van de mens in elke tijd en overal op aarde. Maar Hij wil dit niet alleen doen en daarom bedient hij zich – zoals bij de wonderbare broodvermenigvuldiging – van zijn leerlingen. (...) Dit wonderbaarlijke teken is een voorafbeelding van het grootste mysterie van de liefde dat elke dag hernieuwd wordt in de heilige Mis: door de bemiddeling van de gewijde bedienaren, geeft Christus zijn Lichaam en Bloed voor het leven van de mensheid. En allen die op waardige wijze deelhebben aan zijn Tafel, worden tot levende instrumenten van zijn tegenwoordigheid van liefde, van barmhartigheid en van vrede". In dit nummer is een getuigenis opgenomen van Mgr. Javier Echevarría over de vruchten van het priesterschap van Mgr. del Portillo en een deel van een toespraak van de dienaar Gods over de Eucharistie.

Mgr. Álvaro del Portillo werd geboren op 11 maart 1914 in Madrid. Hij promoveerde als civiel ingenieur en later promoveerde hij ook in filosofie en letteren (historische richting) en in canoniek recht. In 1935 werd hij lid van het Opus Dei. Op 25 juni 1944 werd hij priester gewijd en in 1946 verhuisde hij naar Rome als naaste medewerker van de heilige Jozefmaria Escrivá, de stichter van het Opus Dei. Zijn dienst aan de Kerk bleek ook uit de toewijding waarmee hij de taken vervulde die de Heilige Stoel hem toevertrouwde, in het bijzonder door zijn actieve deelname aan het werk van het Tweede Vaticaans Concilie. In 1975 werd hij, na het overlijden van de heilige Jozefmaria, gekozen tot zijn opvolger in het bestuur van het Opus Dei. Op 6 januari 1991 wijdde de paus hem bisschop. Zijn pastorale arbeid kenmerkte zich door trouw aan de geest van de stichter en ijver om de apostolische werkzaamheden van de prelatuur uit te breiden, en zodoende de roeping tot heiligheid in het gewone leven te verspreiden. In de vroege morgen van 23 maart 1994, enkele uren na zijn thuiskomst van een pelgrimsreis naar het Heilig Land, riep de Heer hem tot zich. Nog dezelfde dag kwam paus Johannes Paulus II bidden bij zijn stoffelijk overschot. Thans rust het in de crypte van de prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede in Rome.

Priester en vader

• Mgr. Leopold Eijo y Garay (bisschop van Madrid) en de Denaar Gods, op de dag van zijn priesterwijding.

DON ÁLVARO, PRIESTER EN VADER

Artikel van Mgr. Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei, gepubliceerd in *L'Osservatore Romano* 25 maart 1994, twee dagen na het overlijden van de Denaar Gods.

In mei 1939, vlak na het einde van de Spaanse burgeroorlog, schreef de heilige Jozefmaria Escrivá aan Álvaro del Portillo: "Hoe open ligt de weg – een lange – die je hebt te gaan! Open en vol, als vruchtbare aarde. Gezegende vruchtbaarheid van de apostel, veel mooier dan alle schoonheid van de wereld!" Mgr. Álvaro del Portillo was een van de drie eerste leden van het Opus Dei die priester gewijd werden op 25 juni 1944. De hoopvolle verwachtingen, verwoord door de heilige Jozefmaria in bovengenoemd citaat, werden vervuld; een opeenvolging van wonderbaarlijke gaven. God komt zijn beloftes na. Iedere priester, zelfs als hij zijn functie vervult in het meest afgelegen gehucht, is zich bewust van de vruchtbaarheid die voortkomt uit het priesterschap van Christus: vruchten merendeels onzicht-

baar voor de ogen van de mens, die zich niet laten vertalen in statistieken, maar wier consistentie eeuwigheidswaarde heeft. Vruchten van genade, van trouw aan de christelijke belofte, van vrede, van begrip en van vergiffenis, van edelmoedigheid en van opoffering, van smart omgevormd in liefde. Christus leeft in zijn Kerk en handelt door zijn sacramenten. Door de moedige en trouwe verkondiging van het Woord vernieuwt Hij de wonderen van het Evangelie onophoudelijk: "Hij geeft ook nu het zicht terug aan de blinden die het vermogen hebben verloren om naar de hemel te kijken en de wonderen van God te aanschouwen; Hij geeft de vrijheid aan de kreupelen en lammen die zich gebonden voelen door hun hartstochten en wiens harten niet meer weten lief te hebben; Hij geeft het

• Mgr. de Portillo met Mgr. Javier Echevarría, de huidige prelaat van het Opus Dei.

• Mgr. de Portillo tijdens een ontmoeting met gezinnen in 1980.

gehoor aan de doven die niets willen weten van God; Hij slaagt erin stommen, wier tong gekweld wordt omdat ze hun nederlagen niet willen toegeven, te laten spreken; de doden bij wie de zonde het leven heeft verwoest, te laten opstaan.” (Jozefmaria Escrivá, *Als Christus nu langskomt*, n.131).

Als bedienaar van de goddelijke mysteries hoort de trouwe priester in het meest intieme van zijn eigen ziel de weerklink van de woorden van Jezus: “Verheugt u te meer daar uw namen in de hemel staan geschreven” (Lc. 10, 20).

Ik ben getuige van de wonderbaarlijke werken van God door het priesterschap van Mgr. del Portillo. Welke zijn de sporen van deze priesterlijke vruchtbaarheid? Bovenal de dienstbaarheid aan de Heilige Stoel, met onvermoeibare toewijding en altijd met een voorbeeldige steun aan de Paus: hij heeft in tal-

rijke conciliaire Commissies gewerkt, samen met de meest actieve experts van het Tweede Vaticaans Concilie, hij was Adviseur van verschillende Congregaties (voor de Geloofsleer, voor de Heilig- en Zaligverklaringen, voor de Clerus, Religieuzen, etc.), en pauselijke raden en commissies. In hem werd het streven van de heilige Jozefmaria Escrivá duidelijk zichtbaar: “De Kerk dienen zoals de Kerk gediend wil worden”.

Sinds de dag van zijn verkiezing tot opvolger van de Stichter tot aan zijn dood, zijn bijna 19 jaar voorbijgegaan: in deze periode hebben zo’n 800 leden van de Prelatuur de priesterwijding ontvangen, allen met heel hun hart verlangend de Kerk te dienen. Het Opus Dei is in 20 nieuwe landen gestart met het eigen apostolische werk: de pastorale impuls in de zin van de evangelisatie dynamiek waartoe de Heilige Vader Johannes Paulus II de hele Kerk opnieuw heeft opgeroepen, heeft ongekende horizons geopend voor de boodschap van het Opus Dei, de verbreiding van de universele roeping tot de heiligheid en de heiligende waarde van het dagelijkse werk.

Op vele plaatsen zijn belangrijke sociale initiatieven tot stand gekomen, als een direct gevolg van de zorg voor het zielenheil van de mensen: de eerste en voornaamste verantwoordelijkheid van de herders van de Kerk.

Sommige van deze initiatieven richten zich op plaatselijke noden: nieuwe universiteiten in landen die leidinggevend willen vormen die in staat zijn bij te dragen aan het bevorderen van respect voor de waardigheid van de mens. Ook zijn er scholen en hulpverlenende instanties opgericht ten behoeve van minderbedeelden, in het bijzonder in Latijns Amerika en Afrika.

Bij de opening van de Pauselijke Universiteit van het Heilig Kruis in Rome was de erfenis tastbaar van de inzet van de Stichter, die zijn beste energie heeft gestoken in het dienen van de Kerk in de vorming van priesters, voorbeeldig in de leer en in het geestelijke leven.

GUNSTEN OP VOORSpraak VAN DON ÁLVARO

Minder dan 1 procent

Mijn schoonzuster Gloria was acht maanden in verwachting van haar vijfde dochter toen door de artsen een afwijking werd geconstateerd. Enige dagen later kreeg ze een bloeding en werd met een ambulance naar het ziekenhuis gebracht. Met een keizersnede kwam de kleine Amanda ter wereld, minder dan vijf pond wegend, maar men was er tenminste in geslaagd haar leven te redden. Gloria bleef echter bloed verliezen en haar toestand werd steeds kritieker. Toen dat bericht rondging, besloten haar familieleden en vrienden het herstel van Gloria toe te vertrouwen aan Don Álvaro. Toen ik haar twee dagen na haar opname in het ziekenhuis kwam bezoeken, bad ik met haar moeder en de andere twee schoonzusters het gebed van het bidprentje. Tot dan toe had Gloria 51 eenheden bloed toegediend gekregen en haar nieren functioneerden steeds slechter. Vlak na het toedienen van de Ziekenzalving leek er niets meer aan te doen te zijn.

De volgende ochtend om acht uur belde haar echtgenoot me opgetogen op om te vertellen dat de vitale levensfuncties van Gloria weer normaal waren geworden. In het ziekenhuis sprak men van een wonder, want na zo’n kritieke toestand waren de overlevingskansen minder dan 1 procent. Haar herstel heeft lang geduurd maar was heel bevredigend. Voor mij is duidelijk dat het sacrament van de Ziekenzalving en de voorspraak van Don Álvaro deze genezing hebben bewerkstelligd.

P.M.H. (Verenigde Staten)

Hij wilde het huis dezelfde dag zien

Mijn dochter en haar echtgenoot moesten hun huis verkopen omdat ze zich ongelukkigerwijs veel schulden op de hals hadden gehaald en deze moes-

ten aflossen. Gedurende twee jaar zetten ze advertenties en riepen de hulp in van makelaars, maar niemand leek geïnteresseerd het huis te kopen.

Op een dag kwam mijn dochter en zei tegen mij: Victorita zegt dat je een beroep moet doen op de voorspraak van don Álvaro del Portillo. Ik pakte onmiddellijk een bidprentje voor de privé devotie van don Álvaro en begon te bidden voor zijn voorspraak. Ik had het bidprentje drie keer gebeden toen er een meneer belde.

Hij wilde het huis dezelfde dag zien. Hij kwam, zag het huis en zei dat het precies was wat hij zocht en kocht het meteen. Het lijkt geen twijfel dat het de voorspraak van don Álvaro was.

I.A. (Guatemala)

Nieuwe baan per direct

Enkele maanden geleden zei men mij op mijn werk dat ze mij – vanwege een reorganisatie van het bedrijf – vóór de zomer zouden moeten ontslaan. Ik begon dus met het zoeken van een nieuwe baan. De perspectieven waren alles behalve gunstig, want vanwege de economische crisis was er weinig vraag naar het soort werk waarin ik gespecialiseerd ben. Tegelijk met het zoeken, begon ik dus de voorspraak van Don Álvaro in te roepen, opdat hij mij zou helpen bij het vinden van een baan. Op mijn laatste werkdag bij het bedrijf waar ik werkte, ontving ik het bericht dat ik de volgende dag al aan de slag kon gaan bij een werkgever waar ik de week ervoor had gesolliciteerd. Het ging om een baan die veel interessanter is dan die ik had. Dus dankzij Don Álvaro ben ik – geheel tegen de verwachtingen in – niet één dag zonder werk geweest.

I.V. (Nederland)

• Zijn laatste H. Mis, gevierd in de kerk van het Laatste Avondmaal in Jeruzalem.

EN LEVEN DIEPGEWORTELD IN EN GERICHT OP DE EUCHARISTIE

Wij publiceren een deel van een lezing gehouden door Mgr. Álvaro del Portillo tijdens het XI Internationale Theologie Symposium van de Universiteit van Navarra (Pamplona, april 1990). Heel zijn het leven heeft in het teken gestaan van zijn trouw aan de geest van het Opus Dei en zijn Stichter. In de navolgende tekst legt don Álvaro de essentie van de boodschap van de heilige Jozefmaria Escrivá uit.

Laten we onze gedachten richten op het meest diepgaande en centrale aspect van het leven van een priester, dat tevens de waarborg is van zijn doeltreffendheid als verkondiger van het evangelie. Bidden, boete doen en werken met een onvermoeibare pastorale naastenliefde. Zie hier het kader waarin we de vereenzelviging van de priester met Jezus Christus kunnen beschouwen en waarbij deze identificatie een persoonlijke antwoord is op de gave van God. We zouden ernstig te kort schieten als we buiten

beschouwing zouden laten dat het christelijk leven, en met name deze aspecten van het priesterschap hun wortel hebben in het Offer van Christus, gericht zijn op de heilige Mis en verenigd zijn met de Eucharistie.

De heilige Mis is eigenlijk “het centrum en de wortel van het hele leven van de priester” zoals het Tweede Vaticaans Concilie ons in herinnering brengt met woorden die al vele malen herhaald werden door Mgr. Escrivá. Het leidt geen twijfel dat dit centraal

stellen van het Offer van de Eucharistie een werkelijkheid is in het leven van iedere Christen, maar in een priester verkrijgt dit feit speciale nuances. Zoals Johannes Paulus II bevestigt “door onze priesterwijding – wier viering verbonden is met de heilige Mis vanaf de eerste liturgische getuigenis – zijn wij op een buitengewone en uitzonderlijke wijze verenigd met de Eucharistie. Wij zijn op een bepaalde manier voor haar en door haar”.

Ik moet weer terugkomen op de vooraanstaande figuur van deze priester, de Stichter van deze Universiteit: Voor mij is dat onvermijdelijk en ik weet dat het zowel voor jullie als voor mij een reden tot vreugde is. Gedurende 40 jaar ben ik, dag in dag uit, getuige geweest van zijn ijver om iedere werkdag te veranderen in een brandoffer, in een verlengstuk van het offer van het Altaar. De heilige Mis was het centrum van zijn buitengewoon sterke toewijding aan het werk en de bron van zijn innerlijke strijd, zijn leven van gebed en boete. Dankzij deze eenheid met het offer van Christus verwierf zijn pastorale werk een indrukwekkende heiligende waarde: werkelijk in iedere werkdag, was alles *Operatio Dei, Opus Dei*, een authentieke weg van gebed, van intimiteit met God, van vereenzelviging met Christus in zijn totale overgave aan de redding van de wereld.

Uiterlijk was er nooit iets buitengewoons of uitzonderlijks waarneembaar in de Mis van Mgr. Escrivá, hoewel het onmogelijk was zijn diepe devotie niet te ervaren. Sinds het begin van zijn priesterschap deed hij zijn uiterste best om noch routine noch overhaasting ruimte te geven bij het vieren van het Heilig Offer ondanks het gebruikelijke gebrek aan tijd vanwege zijn vele pastorale activiteiten. Integendeel, hij was geneigd spontaan de Mis heel rustig op te dragen, diep ingaand op iedere tekst en de betekenis van ieder liturgisch gebaar. Later moest hij zich vele jaren inspannen om de Mis wat sneller op te dragen, zoals aanbevolen werd door de geestelijke leiding. Daarmee zou hij vermijden op te vallen en meer tegemoet komen aan de gelovigen die de Mis bijwoonden, want hij wist dat zij er gewoonlijk minder tijd voor uittrokken. In deze context is te begrijpen wat hij in 1932 schreef als een verzuchting die

uit het diepst van zijn hart kwam: “Bij het opdragen van de heilige Mis zou de tijd stil moeten staan”. De intensiteit waarmee hij zich persoonlijk verenigde met het offer van de Heer in de Eucharistie, liep uit op iets dat ik absoluut beschouw als een bijzondere mystieke gave en waarover de Vader zelf met grote eenvoud op 24 oktober 1966 zei: “Op mijn 65ste heb ik een wonderbaarlijke ontdekking gedaan. Ik vier de heilige Mis heel graag, maar gisteren kostte het me enorm veel moeite. Wat een inspanning! Ik zag in dat de Mis waarlijk Opus Dei is, werk, zoals voor Jezus Christus zijn eerste Mis, het Kruis, werk was. Ik zag in dat de functie van de priester, de viering van de heilige Mis, een werk is om de Eucharistie tegenwoordig te stellen en dat daarmee smart, vreugde en vermoeidheid gepaard gaan. Dit goddelijk werk putte mij uit”.

Hiermee heeft het zeker te maken dat hij ons voortdurend verzocht: “Vraagt de Heer dat ik elke dag vromer weet te zijn bij het vieren van de heilige Mis en dat ik elke dag meer honger heb het heilig Misoffer te vernieuwen”.

¹ Tweede Vaticaans Concilie, *Decr. Presbyterorum Ordinis*, n. 14.

² Vgl. Jozefmaria Escrivá, *Brief*, 2-2-1945, n. 11; *Als Christus nu langskomt*, n. 87, De Boog; *De Smidse*, n. 69, De Boog.

³ Johannes Paulus II, *Brief bij gelegenheid van Witte Donderdag*, 24-2-1980, n. 2.

⁴ Jozefmaria Escrivá, *Apuntes íntimos*, n. 728; Vgl. *De Smidse*, n. 436.